

съществувала такъво учреждение подъ име: „Българско Книжовно Дружество“.

„Къто цѣлта на това Дружество е да съдѣйствиува и то — споредъ силитѣ си — за разпространение на просвѣштението между народътъ ни съ единъ начинъ по-правилень, по-систематичень и по-точенъ, както са стрували за себе си и струватъ просвѣтениитѣ сички народи, разбира се, че „Бъл. Книж. Дружество“ трѣба да стане и да бѣде *сръдоточие на българскитѣ интелигентни сили*, чрѣзъ които само може да върви то най-успѣшно къмъ свѣтлата си цѣль. Съ тая истина проникнати са не само сичкитѣ ни образованни еднородци, нъ въобще и сички други съзнателни и благоразумни Българи, — за това и не трѣба и рѣчь. Изисква се само — *отъ сина ни* — колко по-скоро, да потвърдимъ и *дѣломъ* истината, за която е тука думата ни. Чрѣзъ своята обща братска взаимность и единопущие, чрѣзъ своето благоразумие и истинна добра воля, като положимъ сичкитѣ си пристойни усилия за успѣхътъ на Дружеството — както до сега — тъй и за напредъ толкова по-вече навѣрно можемъ да очакваме, шото не подиръ много врѣме да се прѣобърне то въ *дѣйстви-телна Българска Академия Наукъ* и да стане единъ отъ най-великолѣпнитѣ всѣнародни *храмове на българската наука*, — споредъ както е прѣдначачено и въ самия му уставъ.

„Сичкитѣ еднородци насѣдѣ крайно са одушевени и пълни съсъ тая надѣжда, и, като върни и благодарни български синове на своя народъ и тѣтковина, желаятъ и, по възможности залѣгътъ — *и словомъ и дѣломъ* — за добрий успѣхъ на това тъй многожелаемо всѣнародно учреждение.

„Българското Книж. Дружество“ има си программа, по която ще да се ръководи неуклонно къмъ свѣтлата и цѣль.

„Главното, въ което се състои тая программа, е

„Обработванието и усъвършенствуването:

„а) на *българския языкъ* и *народната словестность* въобще; и

„б) на *българската история*.

„Това е прочее главний задаткъ на Дружеството, което, покрай него, ште прави, въ своитѣ органи, разисквания оште:

„1. Върху *благодѣлната отхрана и развивание на младежътъ* и отъ двата пола — въ *народниятъ духъ*;